

Sygn. akt II Cz 564/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 26 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S. S.O. Wojciech Vogt

Sędziowie: S.S.O. Barbara Mokras - spr.

S.S.O. Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Sp. z o.o. z/s w S.

z udziałem A. R., F. R.

o stwierdzenie nabycia spadku po W. R.

w przedmiocie zażalenia (...) Sp. z o.o. z/s w S.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 13 maja 2016 r., sygn. akt I Ns 2602/15

postanawia:

1. **oddalić zażalenie,**

2. **zasądzić od wnioskodawcy (...) Sp. z o.o. z/s w S. na rzecz uczestnika postępowania F. R. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

S.S.O. Barbara Mokras S.S.O. Wojciech Vogt S.S.O. Janusz Roszewski

Sygn. akt II Cz 564/16

UZASADNIENIE

W punkcie 2 postanowienia z dnia 13 maja 2016 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu rozstrzygnął o kosztach postępowania o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłej W. R. obciążając nimi zainteresowanych w zakresie przez nich poniesionym.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, iż podstawą rozstrzygnięcia jest art. 102 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. dopuszczający rozstrzyganie kosztach postępowania w oparciu o zasadę słuszności.

Zażalenie na powyższe orzeczenie w zakresie punktu 2 złożył wnioskodawca domagając się jego zmiany przez zasądzenie na rzecz skarżącego od uczestników postępowania kwoty 323 zł i przyznania kosztów postępowania zażaleniowego. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono naruszenie art. 520 k.p.c. przez jego błędną interpretację.

W uzasadnieniu wskazano, że z uwagi na fakt, iż wnioskodawca jest wierzycielem następców prawnych dłużnika (spadkodawców) to interesy wnioskodawcy i uczestników postępowania są sprzeczne, stąd kosztami postępowania w niniejszej sprawie powinni zostać obciążeni w całości spadkobiercy.

W odpowiedzi na zażalenie profesjonalny pełnomocnik uczestnika postępowania F. R. wniósł o jego oddalenie i przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego.

**Sąd Okręgowy, zważył co następuje:
Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.**

Analizując zarzuty zażalenia oraz argumenty przedstawione przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia jako nie budzący żadnych wątpliwości podzielić należy pogląd, iż w postępowaniu nieprocesowym znajduje odpowiednie zastosowanie art. 102 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem, w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów procesu albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Jak zasadnie zauważył Sąd I instancji możliwość zastosowania przewidzianego w tej regulacji wyjątku uzależniona jest od zaistnienia indywidualnych okoliczności, świadczących o tym, że w danym przypadku obciążenie strony przegrywającej w całości lub w części byłoby niesłuszne a co za tym idzie niesprawiedliwe.

Skarżący jako zarzut zażalenia wskazał naruszenie art. 520 k.p.c., co jest o tyle niezrozumiałe, że wnikliwa analiza uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia prowadzi do jasnego wniosku, iż Sąd Rejonowy nie obciążył uczestników postępowania kosztami z uwagi na zastosowanie art. 102 k.p.c. Podkreślić przy tym należy z całą stanowczością, że wbrew stanowisku zażalenia Sąd Rejonowy nie kwestionował okoliczności, iż w niniejszej sprawie interesy wnioskodawcy i uczestników postępowania były sprzeczne, stąd co do zasady podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowił art. 520 § 2 k.p.c.

Skarżący pominął milczeniem fakt odstąpienia przez Sąd Rejonowy od obciążenia uczestników postępowania kosztami z uwagi na ustalenie, iż spełnione zostały przesłanki z art. 102 k.p.c. Podkreślenia wymaga, iż ustalenie, czy w sprawie zachodzi „wypadek szczególnie uzasadniony”, o którym mowa w art. 102 k.p.c. zależy od swobodnej oceny sądu. Ingerencja w to uprawnienie, w ramach rozpoznawania środka zaskarżenia, może być usprawiedliwiona jedynie w razie stwierdzenia, że dokonana w zaskarżonym postanowieniu ocena jest dowolna i oczywiście pozbawiona uzasadnionych podstaw (por. post. SN z 2 marca 2012 r., sygn. akt II CZ 170/11, publ. LEX nr 1170229).

W ocenie Sądu Okręgowego, obliczu nie kwestionowania w niniejszej sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika skarżącego zastosowania art. 102 k.p.c. i braku jakichkolwiek zarzutów wobec tego rozstrzygnięcia, wykroczeniem poza granice zażalenia byłaby ocena spełnienia i zaistnienia przesłanek wynikających z art. 102 k.p.c.

Z tych przyczyn zażalenie wnioskodawcy podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. o czym orzeczono jak w punkcie I sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 520 § 2 k.p.c.

S.S.O. Barbara Mokras S.S.O. Wojciech Vogt S.S.O. Janusz Roszewski